

THE WAY ШЛЯХ

Офіційний друкований орган Філадельфійської Архиепархії Української Католицької Церкви

VOL. 74 - No. 08

28 квітня 2013 р.

Українська Версія

Стемфордський Епархіальний Собор

“Жива парафія місце зустрічі з живим Христом”

Спільна знімка учасників Собору Стемфордської Епархії

18-20 квітня 2013 року у Стемфорді, Коннектикут було проведено Собор Стемфордської Епархії під гаслом: “Жива парафія – місце зустрічі з живим Христом”.

Біля 200 делегатів Собору (духовенство, богопосвячені особи та миряни), які зібралися з усіх куточків Стемфордської Епархії, під керівництвом Преосвященнішого Владика Павла Хомницького, ЧСВВ, Епарха Стемфордського,

своїми резолюціями potwierдили, що наші парафії відіграють фундаментальну роль у Церкві. Адже, саме в парафіяльних спільнотах, вірні найчастіше зустрічають Христа через християнське навчання, спільні молитви та служіння ближньому.

Владика Павло Хомницький, ЧСВВ від імені делегатів надіслав листи привітання до Святішого Отця Франциска та Блаженнішого

Патріарха Святослава. На Соборових засіданнях, крім Владика Павла, гостями були: Преосвященніший Митрополит Стефан Сорока (Філадельфія), Владика Кен Новаківський (Нью-Вестмінстер), Владика-емерит Василь Лостен (Стемфорд) та о. Андрій Онуферко (Оттава).

Делегати Собору заявили про своє бажання сприяти подальшому розвитку нашого духовного

скарбу Візантійсько-Київської традиції: Літургії, богослов'я і духовності, та виявили бажання поширювати духовні скарби нашої Церкви з усіма, хто хоче і бажає зустріти Христа з нами у наших парафіяльних спільнотах.

Детальнішу інформацію про Епархіальний Собор ви можете знайти на веб-сторінці Стемфордської Епархії: www.stamforddio.org

Проповідь Митрополита-Архиєпископа Української Католицької Архиепархії Філадельфії Стефана Сороки під час Служби Божої для учасників Собору в Стемфорді

18 квітня 2013 р.

+Христос Воскрес!

Мені подобається Євангельська оповідь про Воскресіння Ісуса Христа. У ній так багато дії та напрямів руху. Ангел привітав жінок при гробі й сказав не боятися, бо Ісус Воскрес! Ідьте і скажіть це Його учням! Тоді, як вони кинулися бігти, Воскреслий Христос зустрів їх. Він сказав їм не боятися. Він передав їм настанови для учнів, щоб зустріли Його. Відчаєні учні йшли дорогою до Емаусу. Незнайомцю зустрів їх на дорозі та став пояснювати значення усього, що відбулося. Коли вони запросили незнайомця залишитися з ними на вечерю, то впізнали в ньому Воскреслого Христа. Апостол Тома був готовий іти з Ісусом до Єрусалиму, щоб вмерти разом з Ним. Однак, той самий Тома висловив сумнів, що Ісус Воскрес.

Жінки, які йдуть намастити тіло Ісуса, учні на дорозі до Емаусу, Тома й апостоли, що зібралися збентежені

всім, що сталося, - усі ці люди відображають вас і мене! Ми, як і вони, часто є паралізовані нашими власними страхами, сумнівами, розпачем. Воскреслий Христос приходить до нас і запевняє НЕ БОЯТИСЯ! Ви і я покликані жити, як люди надії. Ми збираємося, як люди надії, щоб запевнити себе, що Воскреслий Христос є посеред нас! Він Воскрес! Усвідомивши це повністю ми святкуємо Його присутність серед нас життєдайним свідченням нашої віри. Як? Ісус навчав своїх учнів і навчає всіх нас дуже просто, але дуже глибоко: «Ось що вам заповідаю: щоб ви любили один одного» (Йо. 15, 17).

Today's Gospel message dramatically begins with the recipe FOR LIFE! Jesus says to his disciples, "This I command you: love one another" (Jn 15:17). Then Jesus tells them to expect being persecuted, to be hated in this world, because they do not belong to this world. He empathizes with them because others will hate them without cause. The persecutors do not know

Високопреосвященний митрополит-архиепископ Стефан Soroka з Філадельфійської Архиепархії вітає учасників Собору Стемфордської Єпархії 18-го квітня, 2013р. Фото з <https://www.facebook.com/stamforddio>

the Father in heaven as they do. You and I know of the presence of the Risen Christ who revealed to us the love of the heavenly Father. He strengthens us to bear hatred and hardship. The Epistle reading tells of how the disciples distrusted Saul at the beginning. The apostle Paul experienced a conversion with the Lord. Yet, the disciples were mistrustful of this man they had known as their violent persecutor. When their hearts were overtaken with love, they embraced Paul. He became one of the greatest disciples of the Risen Christ. The power of Christ's

love led to acceptance of their brother and their forgiveness of Paul's offences against them. God loves you unconditionally. He asks you to love others in the same way. "This I command you: love one another".

The disciple Thomas who expressed doubt as to Jesus having Risen is the same disciple who earlier volunteered to enter Jerusalem to die with Jesus. The Risen Christ appears to Thomas. His doubts are erased and he comes to believe. The power of

(Продовження на ст. 3)

ШАХ

Проповідь Митрополита-Архиєпископа Української Католицької Архієпархії Філадельфії Стефана Сороки під час Служби Божої для учасників Собору в Стемфорді

(продовження з попередньої сторінки)

Christ's love transforms the disciple into who he was meant to be. The Risen Christ erases our doubts and reassures us of His presence amidst us. The Risen Christ transforms us through the Holy Eucharist to be who we are called to be as followers of Christ – to love one another.

The two disciples on the road to Emmaus were overcome with despair. A stranger appears amidst them and explains to them the meaning of all that occurred. We are told that their hearts burned with passion on hearing this. The love of the Risen Christ inspired them, and inspires you and me to be passionate in our faith. Do not our hearts burn with passion for the Risen Christ! Our love for one another must be passionate as it is for our Lord.

The angel told the woman going to the tomb to anoint the body of Jesus not to be afraid. The Risen Christ appears to the women, and then later to the disciples and urges them not to be afraid. The Risen Christ assures you and me of

His presence, telling us not to be afraid. Choose to love one another as Jesus commanded. Do not let yourself be paralyzed by fear of the unknown. If we do, we can become people who are negative, critical of others and judgmental. Be bold in taking risks to love one another.

I have admired how people have been bold to express the needs of the faithful and of the Church during this Sobor. We cannot allow our fear of what the bishop, or priest or people might say to prevent us to present, in a charitable and loving way, the spiritual needs of our brothers and sisters in Christ. It needs to be done with and out of genuine love. True love and care for others demands nothing less.

Go for broke with your personality in your love for the Risen Christ and in your love for one another! Live as people of hope – as Easter people!

Jesus said, "This I command you: love one another!"

+ Христос Воскрес!

Митрополит-Архиєпископ Стефан Сорока, єпископ Павло Хомницький, ЧСВВ, і єпископ Кен Новаковський на Соборі Стемфордської Єпархії.

Собору в Стемфорді

Неділя Жінки Самарянки - 28 квітня 2013 р.

В той час Ісус прибув до одного міста в Самарії, яке називається Сихар, близько поля, яке дав був Яків своєму синові Йосифові. Була ж там криниця Якова. Ісус, утомившись з дороги, сів біля криниці. Було ж близько шостої години. Аж ось надходить жінка з Самарії води набрати. Ісус каже до неї: Дай Мені напиться. Учні ж Його пішли були до міста купити харчів. Каже до Нього жінка самарянка: Ти — юдей, і просиш пити в мене, жінки-самарянки? Бо юдеї не пристають із самарянами. Ісус у відповідь сказав до неї: Якби ти знала дар Божий і хто Той, що тобі каже: Дай Мені напиться, — ти попросила б у Нього, і Він дав би тобі води живої. Мовить до Нього жінка: І зачерпнути не маєш чим, пане, і криниця глибока; звідкіль, отже, у Тебе вода жива? Хіба Ти більший від батька нашого Якова, що дав нам цю криницю, і сам пив з неї, і сини його, і худоба його? Ісус у відповідь сказав їй: Кожен, хто п'є цю воду, знову захоче пити. Той же, хто питиме воду, якої Я дам йому, не матиме спраги повіки. Вода бо, що Я дам йому, стане в ньому джерелом води, яка тече в життя вічне. Каже до Нього жінка: Дай мені, пане, тієї води, щоб я не мала більше спраги і не приходила сюди черпати. Він каже до неї: Іди, поклич твого мужа і вернися сюди. Озвалася жінка і каже: Нема в мене мужа. Ісус відповів їй: Добре ти сказала: Нема в мене мужа. П'ятьох бо мала ти чоловіків, і той, що тепер у тебе, не муж тобі. Правду ти сказала.

Жінка до Нього каже: Бачу, пане, що Ти пророк. Батьки наші на цій горі поклонялися, ви ж говорите, що в Єрусалимі місце, де треба поклонятися. Ісус каже до неї: Повір Мені, жінко, надходить час, коли ні на цій горі, ні в Єрусалимі не будете поклонятись Отцеві. Ви поклоняєтесь тому, чого не знаєте; ми ж поклоняємось тому, що знаємо, бо від юдеїв приходить спасіння. Але надходить час, — ба вже й тепер він, — що справжні поклонники Отцеві кланятимуться в душі і правді. І таких поклонників Отець Собі шукає. Бог є Дух; і ті, що Йому поклоняються, повинні в душі і правді поклонятися. Жінка до Нього каже: Знаю, що має прийти Месія, тобто Христос, і як прийде, все звістить нам. Каже їй Ісус: Це Я, що розмовляю з тобою. Тут надійшли Його учні, і дивувалися, що Він розмовляє з жінкою. Однак, ні один не спитав: Чого хочеш від неї? — або: Чому розмовляєш з нею? Жінка покинула свій глечик, побігла в місто і каже людям: Ходіть, подивіться на чоловіка, який сказав мені все, що я робила. Чи не Христос він? І вийшли з міста і пішли до Нього. Учні тим часом стали просити Його, кажучи: їж, учителю. Він сказав їм: Я маю їсти їжу, якої ви не знаєте. Учні заговорили один до одного: Чи не приніс хто Йому їсти? Каже до них Ісус: їжа Моя — чинити волю Того, хто послав Мене, і завершити Його діло. Хіба ви не кажете: Ще чотири місяці, і настануть жнива? А Я кажу вам: Підведіть ваші очі й гляньте на ниви — вони вже для жнив спілі. Хто жне, бере свою нагороду і збирає плоди для життя вічного, щоб сіяч із женцем раділи вкупі. В цьому справджується прислів'я: Хто інший сіє, а хто інший жне. Я послав вас жати те, коло чого ви не трудилися. Інші трудилися, ви ж у їхню працю вступили. Численні самаряни з того міста увірували в Нього через слова жінки, що посвідчила: Він сказав мені все, що я робила. І коли прийшли до Нього самаряни, просили, щоб лишився в них, і Він лишився там два дні. Та й багато інших увірували через Його слово. І вони сказали жінці: Тепер уже віруємо не через твоє слово, але тому, що самі чули, і знаємо, що Він справді Спаситель світу, Христос. (Ів. 4, 5-42)

(Продовження на ст. 5)

Неділя Жінки Самарянки

(продовження з попередньої сторінки)

Кожного дня ми когось зустрічаємо. Це можуть бути наші рідні, близькі, знайомі і навіть незнайомці. Сьогоднішня недільна Євангелія оповідає нам про зустріч двох осіб - Ісуса і жінки самарянки. Два різні світи, єврейський і самарійський, дві різні культури, які ворогують між собою, хоча їхні прадавні корені є спільними.

На перший погляд це є звичайна і випадкова зустріч. Ісус, стомлений дорогою, сів відпочити біля криниці, що знаходилась на самарійській території неподалік від міста Сихар, і саме в цю мить туди підійшла жінка самарянка набрати води. Ісус не залишив її без уваги, а нав'язав діалог, попросивши напитись. Жінка була здивована, вона не очікувала такого, адже Ісус юдей і просить в неї, жінки самарянки, дати йому напитись, знаючи що їхні народи ворогують між собою: "Як Ти, будучи юдеєм, просиш пити в мене, жінки самарянки? Адже юдеї не спілкуються з самарянами" (Ів 4,9). Ісус продовжував дивувати її, хвилину тому просив напитись

води, а тепер пропонує їй напитись: "Коли б ти знала Божий дар, і Хто Той, що говорить тобі: Дай Мені напитись! - ти просила б у Нього, і Він дав би тобі живої води. Каже жінка до Нього: Тай зачерпнути не маєш чим, Пане, а криниця глибока, то звідки маєш воду живу?" (Ів 4,10-11). Жінка не зрозуміла, що Він пропонує, бо не знала хто Він такий.

Ісус Христос сьогодні говорить до нас ті самі слова, що сказав до жінки самарянки, пропонуючи нам "воду життя". Він хоче, щоб ми не мали більше спраги: "А хто питиме воду, що Я йому дам, не матиме спраги повік, бо вода, яку Я йому дам, стане в ньому джерелом води, що тече в життя вічне" (Ів 4,14).

Христос говорить про спрагу нашої душі, Він хоче погасити спрагу, яку має кожна людина в пошуках свого щастя.

Кожен з нас шукає те щастя так, як його розуміє. Одні шукають в грошах чи добрій роботі, вважаючи що матеріальні добра вгамують цю спрагу бути щасливим. Інші - в безтурботному житті,

а деякі - у розвагах і самозадоволенні. Можливо це є так. Але де те щастя, коли гроші вкрали, роботу втрачено, кохана людина нас покинула чи померла? Де шукати те щастя, де місце його перебування?

Наше життя подібне до швидкої гірської річки, що пропливає руслом цього світу. В цьому світі все проходить, все змінюється, і вічним є тільки Бог і Його слава. Але Бог чомусь у нашій житті на другому плані. А те щастя, яке ми шукаємо і хочемо знайти, приносить нам тільки розчарування, тривогу і неспокій в нашій душі.

Тому і сьогодні Ісус пропонує нам, так як тій жінці самарянці, "воду життя", яка втамовує нашу спрагу в пошуку того щастя. Бо Бог чекає нас постійно, пропонує нам вічне щастя, і любить нас більше ніж ми самі себе. "Так бо Бог полюбив світ, що Сина Свого Єдинородного дав, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне" (Ів 3,16). Проте від нас залежить чи ми виберемо те ДЖЕРЕЛО, звідки витікає правдиве

щастя, чи зануримося у наші власні пошуки того щастя, відкидаючи Бога з нашого життя і переконуючи себе, що ми самі є творцями нашої долі і нашого щасливого буття. А таке, на превеликий жаль, є, і так думає здебільшого сучасна людина.

Тому, маючи добрий приклад жінки-самарянки, подивімося уважно на наше життя, і проаналізувавши його, побачимо, що та наша життєва метушня вводить нас у блуд, а правдиве ДЖЕРЕЛО ЩАСТЯ є біля нас. Це є Христос, який через Своє Воскресіння дарував нам щастя і життя у Бозі, і тільки від нас залежить чи ми приймемо те запрошення, щоб вгамувати нашу спрагу, чи відкинемо.

Але попри те все, знаючи і розуміючи, що є тільки одна єдина дорога, яка веде нас до щастя, ми і надалі обминаємо її. Чому так? В чім річ? Напевно самого бажання і розуміння тих реалій життя є замало. Адже нам крім того всього бракує цілковитого довір'я до Бога, яке

(Продовження на ст. 6)

ШАХ

Неділя Жінки Самарянки

(продовження з попередньої сторінки)

мала жінка самарянка, визнавши свої немочі і слабкості перед ним. Ми, навіть якщо і наближаємося до Бога, то це тільки здебільшого наші зовнішні прояви, так, як наша традиція, звичаї чи культура. Однак Христос хоче відвернути від такого бачення життя не тільки цю жінку самарянку, але і кожного з нас, хто є його послідовниками через Тайну Хрещення.

Бочастоможна чути: "Хай священники моляться, хай відправляють, а нас більше нічого не обходить." Багато людей вважають, що зовнішніми жертвоприношеннями відмолять гріхи, відкупляться від гріха. Ні, Бог хоче, щоб людина поклонялася Йому в душі і правді. "В правді" означає щиро, в глибокому розумінні потреби перебування людини з Богом. "Я — дорога, істина і життя! Ніхто не приходить до Отця, як тільки через мене" — говорить Христос. "В Правді", отже, означає — з Христом.

Саметому Милосердний Спаситель приходить до нас, як до тієї жінки-самарянки і кличе:

"Коли хто спраглий, нехай приїде до Мене і п'є! Хто вірує в Мене, як Писання каже, то ріки води живої з нутра його потечуть".

Тому кожен, хто в своєму житті обтяжений труднощами чи гріхами,

має завжди нагоду, через приклад жінки-самарянки, побачити Спасителя в своєму житті. Які би труднощі не зустріли нас на дорозі життя стараймося не опускати рук, не впадати в ще більші гріхи, а прийти до Христа,

віддавши Йому тягар своїх проблем і взяти на себе Його "легке і любе ярмо". Ідімо і наслідуймо у нашому житті Христа, бо тільки Він є "Дорога, Правда і Життя". Амінь

о. Іван Гудзь

Реколекції

3

Сестрами Службницями Непорочної Діви Марії

**Молодим жінкам віку
від 19-40 р.**

17-19 травня, 2013 р.

**«Ходіть за мною,
де б ви не були!»**

Де:

**St. Mary's Villa Retreat Center
150 Sisters Servants Lane - P.O. Box 9
Sloatsburg, NY 10974-0009**

**Духовно збагачуюча
подорож новими
досвідченнями
мандрівникам.**

Contact:
Sr. Eliane
(973)779-0249 or (845)499-9721
Email: linitskieli10@yahoo.com
Or
Sr. Cecelia
(315) 252-6356
Email: srcelia@yahoo.com

Без платно.

**Ці реколекції для будь-якої жінки, котра хоче іти слідами
Ісуса, щоб пізнати Його, не зважаючи яке у неї
покликання . . .**

28 квітня 2013 р.

Сестра Марія Вернарда, ЧСВВ отримує пошану за своє служіння в Україні

"You are known in Ukraine as Ukraine's Mother Theresa". These words addressed to Sister Mary Bernarda Arkatin, OSBM, by Basilian Provincial Superior Sister Dorothy Ann Busowski, captured the spirit of the celebration in Sister Bernarda's honor Sunday, April 7, 2013, at the Motherhouse of the Sisters of St. Basil the Great, Fox Chase Manor, PA.

Friends, relatives and community members gathered at the Motherhouse to pay tribute to Sr. Bernarda for her well-known charitable work in Ukraine and to thank the

many benefactors who helped make the visits possible by their prayers and donations.

During the introductory Moleben in the Holy Trinity Chapel, convent chaplain Rev. Daniel Troyan compared the Gospel reading of the angel's visit to Mary to the joy experienced by the recipients of Sister's visits, the blessings shared by both giver and receiver and their awareness that all good works are made possible by a loving God.

At the reception that followed in the Sisters' dining room, Sr. Maria Rozmarynowycz, convent Superior, welcomed the guests, reminding all that the first mission of the Basilian Sisters from Ukraine was to care for Ukrainian orphaned children in America and that years later, Sister Bernarda would mirror that mission in her ministry to the orphaned and underprivileged children in

Ukraine.

Provincial Superior Sr. Dorothy Ann thanked all for coming and informed them that Sr. Bernarda's calling to this special ministry stemmed from recovering from an auto accident twenty years ago when Sister promised God she would

dedicate herself to serving the orphans in Ukraine in thanksgiving for her recovery. Sr. Dorothy Ann praised Sr. Bernarda's stamina and self-effacing generosity in carrying out her promise and her resolve to continue her commitment to the People of God in her present ministry in NYC, exemplifying "the true Basilian Spirit of service and love."

Although Sr. Bernarda's yearly visits to the poor, the handicapped and the elderly ended in 2012, the cause will continue as a new endeavor. Sr. Joann Sosler, Assistant Provincial, spoke on "The Basilian Volunteer

**Сестра Марія Вернарда,
ЧСВВ**

Mission Program: Ministry to Ukraine's Poor and Needy". This new project, in answer to a request by the bishops of Ukraine and in collaboration with the Basilian Sisters in Zaporizhzhia, will invite young women to accompany the Sisters from the US to identify and satisfy the needs of Christ's suffering poor. A visit is planned for June, 2013.

John Kurey, Development Director for the Sisters, once again thanked those present for their outstanding support of Sr. Bernarda's ministry to Ukraine and encouraged

(continued on next page)

(L-R) Musical tribute to Sister Mary Bernarda Arkatin by Sisters Susanne Matwijiw, Joackima Dvernytska.

Sister Mary Bernarda, OSBM, Honored for Her Ministry in Ukraine

(continued from previous page)

them to keep Sister's legacy alive by continuing their support for the new mission.

In her response, Sr. Mary Bernarda credited God for the strength, wisdom and guidance that enabled her to look at His suffering ones with love and to alleviate their pain if only for a little while. Sister thanked her superiors, her benefactors and all who helped her in some way in her past missions, assuring them of her prayers and those of her whole community.

A musical tribute to Sr. Bernarda was rendered by Sr. Laura Palka, Sr. Susanne Matwijiw and Sr. Joackima Dvernytska and a photo and news

clipping display as well as a DVD presentation, all illustrating Sr. Bernarda's mission work, rounded out the afternoon's activities.

For further information on participating in or supporting the Basilian Sisters' new mission program—

CONTACT:

*Sister Ann Laszok, OSBM,
710 Fox Chase Road,
Jenkintown, PA 19046,
412-260-1607, sranl@
aol.com*

*Sister Joann Sosler,
OSBM, 710 Fox Chase
Road, Jenkintown, PA
19046, 215-379-3998
ext. 16, vickis@stbasils.
com*

Sister Mary Bernarda greeting younger members of her family.

(L-R) Sisters Maria Rozmarynowych, Ann Laszok, Joann Sosler, Dorothy Ann Busowski, and Mary Bernarda Arkatin during Moleben in Holy Trinity Chapel.

(L-R) Sister Mary Bernarda surrounded by her sisters Rosalie Senick, Stephanie Mican and Veronica Tokash.

Співчуття Папи Франциска постраждалим від терактів в Бостоні (США)

Кардинал Тарчізіо Бертоне, Державний Секретар Апостольської Столиці, надіслав від імені Папи Франциска телеграму співчуття на ім'я кардинала Шона О'Меллі, Архиепископа Бостону (США), з приводу теракту, який скоєно 15 квітня 2013 р. під час марафону в цьому місті, і який спричинився до численних тяжких поранень та забрав кілька життів. У тексті читаємо, що Святіший Отець «глибоко засмучений» з приводу того що, трапилось, назвавши замах «абсурдною трагедією». Папа Франциск молиться про мирний упокій в Господі жертв теракту та Боже утішення для терплячих, як також про сили для тих, хто надає допомогу. «В ці хвилини болю, – завершується телеграма, – Святіший Отець молиться за те, щоб усі бостонці були з'єдинани в постанові не піддаватися злу та перемагати зло добром (пор. Рм 12:21), та щоб спільно працювали над будівництвом дедалі справедливішого, вільнішого та безпечнішого суспільства для майбутніх поколінь». <http://uk.radiovaticana.va/>

Бостонської трагедії

Глава УГКЦ висловив співчуття з приводу Бостонської трагедії

«Від імені єпископів, священників, ченців і мирян УГКЦ в Україні висловлюю найглибші співчуття з приводу загибелі людей і руйнувань, завданих жажливими вибухами під час Бостонського спортивного марафону... Молитимуся за вас і всіх тих, хто бере участь у пастирському служінні, оточуючи своєю опікою постраждалих від цього насильства», - пише в листі-співчутті Блаженніший Святослав (Шевчук), Глава УГКЦ, кардиналу Шону Патріку О'Меллі, Архиепископу Бостона, у зв'язку з трагедією, що сталася в Бостоні (США) 15 квітня 2013 року.

Пригадуємо, що під час Бостонського марафону в США прогриміло три потужні вибухи, внаслідок яких загинули три особи (серед них восьмирічний хлопчик) та було поранено понад 140 осіб. Участь у марафоні брали також шестеро українців, з них ніхто не загинув.

«Ми єднаємося в молитві разом із вами, Церквою Бостона, та жертвами трагедії і їхніми родинами. Протягом великоднього часу ми проголошуємо, що Христос воскрес, своєю смертю переміг смерть і тим, хто в гробах, дарував життя! Нехай ця обіцянка воскресіння і порятунку від темряви гріха дасть сили тим, хто найбільш її потребує», - цими словами завершив лист-співчуття Предстоятель УГКЦ.

Департамент інформації УГКЦ
<http://www.ugcc.org.ua>

Блаженніший
Святослав (Шевчук)

Заява Митрополита-Архиєпископа Української Католицької Архиєпархії Філадельфії Стефана Сороки стосовно трагедії під час Бостонського марафону

Митрополит Стефан Сорока, разом з владиками, духовенством, монашеством та вірними моляться за всіх постраждалих від трагічних вибухів під час Бостонського марафону. Пам'ятаймо в наших молитвах тих, які загинули, згадуймо тих, які страждають від фізичних й моральних травм, та їхні опечалені родини й спільноту. З вдячністю молимося також за тих, хто перший надав допомогу жертвам, та за медиків, які так швидко прибули, щоб рятувати постраждалих. У сьогоднішньому Євангелії ми чули, як Ісус сказав паралітику взяти своє ложе та ходити. Паралітик був немічний і не мав нікого, хто би поміг йому одужати. Ісус без вагання оздоровив його. Разом ми невідкладно можемо помолитися за жертв, щоб вони могли піднятися й одужати через Воскреслого Христа. Наше єднання в молитві не дозволить страху скувати нас, але ввірить життєдайній присутності Воскреслого Христа. Коли ми молимося й підтримуємо інших в потребі, то стаємо знаряддям Його оздоровлення. Нехай Господь благословляє небайдужих!

Особливі прошення за жертв бостонських вибухів

Може бути додано до ектенії після Євангелія

За душі тих, що загинули внаслідок бездушного акту насильства під час Бостонського марафону, щоб вони воз'єдналися в житті вічному з Воскреслим Христом. Нехай їхні опечалені рідні будуть втішені Христом, як Він утішив своїх учнів на дорозі до Емаусу, молимося Тобі, вислухай і помилуй.

Господи помилуй! (3 рази)

Щоб Ти, Господь і Цілитель тіл і душ наших, перебував з нами, як Ти був з паралітиком при купелі Витесди, і щоб Твоя оздоровлююча благодать зцілила немочі та страждання братів та сестер наших, молимося Тобі, вислухай і помилуй.

Господи помилуй! (3 рази)

Щоб ми знаходили силу та відвагу в словах Твоїх: «Не бійтеся!» , - щоб ми могли подолати параліч страху і йти з Тобою, знаючи, що Ти є з нами завжди, аж до кінця віку, молимося Тобі, вислухай і помилуй.

Господи помилуй! (3 рази)

НЕДІЛЯ РОЗСЛАБЛЕНОГО
21 квітня 2013 р.

25 WAYS TO MAKE KIDS SAFER

AT HOME

- Teach children their full name, address, and home telephone number. Make sure they know your full name.
- Make sure children know how to reach you at work or on your cell phone.
- Teach children how and when to use 911, and make sure they have a trusted adult to call if they're scared or have an emergency.
- Instruct children to keep the doors locked and not to open doors to talk to anyone when they are home alone.
- Choose babysitters with care. Once you have chosen the caregiver, drop in unexpectedly to see how your children are doing. Ask children about their experience and listen carefully to their responses.

GOING TO AND FROM SCHOOL

- Walk or drive the route to and from school with children, pointing out landmarks and safe places to go if they're being followed or need help.
- Remind children to take a friend whenever they walk or bike to school and to stay with a group at the bus stop.
- Caution children never to accept a ride from anyone unless you have told them it is okay to do so in each instance.

OUT AND ABOUT

- Take children on a walking tour of the neighborhood, and tell them whose homes they may visit without you.
- Teach children to ask permission before leaving home.
- Remind children not to walk or play alone outside.
- Remind children it's okay to say no to anything that makes them feel scared, uncomfortable, or confused. Teach children to tell you if anything or anyone makes them feel this way.
- Teach children to never approach a vehicle, occupied or not, unless they are accompanied by a parent, guardian, or other trusted adult.
- Practice "what-if" situations and ask children how they would respond. "What if you fell off your bike and you needed help? Who would you ask?"
- Teach children to check in with you if there is a change of plans.
- During family outings, establish a central, easy-to-locate spot to meet should you get separated.
- Teach children how to locate help in public places. Identify people who they can ask for help, such as uniformed law enforcement, security guards, and store clerks with nametags.
- Help children learn to recognize and avoid potential risks, so that they can deal with them if they happen.
- Teach children that if anyone tries to grab them, they should make a scene and make every effort to get away by kicking, screaming, and resisting.

ON THE NET

- Learn about the Internet. Visit www.NetSmartz.org for more information about Internet safety.
- Place the family computer in a common area, rather than a child's bedroom. Monitor their time spent online and the websites they've visited, and establish rules for Internet use.
- Know what other access children have to the Internet at school, libraries, or friends' homes.
- Use privacy settings on social networking sites to limit contact with unknown users, and make sure screennames don't reveal too much about children.
- Encourage children to tell you if anything they encounter online makes them feel sad, scared, or confused.
- Caution children not to post revealing information or inappropriate photos of themselves or their friends online.

Proudly Sponsored by

To learn more about child safety, visit www.take25.org.
Copyright © 2013 National Center for Missing & Exploited Children. All rights reserved.

Our Archdiocesan office of the Youth Protection and Sexual Abuse Prevention, 827 North Franklin Street; Philadelphia PA 19123, phone: (215) 627-0143; hotline (215) 873-6162; email: ukrchildprotection@catholic.org , Rev. Andriy Rabi

Help Wanted - Ascension Manor Apartments

Social Services Coordinator

Ascension Manor Apartments is searching for a full-time Coordinator who will be responsible for coordinating social related services to the residents of Ascension Manor's I & II.

Qualifications include a degree in social work or psychology or other undergraduate degree with a specialization in Gerontology. At least 2 years of supervised social work experience is required with the ability to relate to and work with disabled and elderly residents. Ability to speak and write in either Ukrainian, Spanish or Cantonese is highly desirable. For immediate consideration, please fax your Resume with Cover Letter and Salary Requirements to (215) 922-3735. E.O.E

“Отримуючи Святу Тайну Подружжя”

13-го квітня 2013 року було особливим днем в Українській Католицькій парафії Благовіщення Пречистої Діви Марії в Melrose Park, PA, де 17 пар зібралися на програму підготовки до шлюбу “Отримуючи Святу Тайну Подружжя”. Було приємно бачити молодь і майбутнє нашої Церкви, які брали

участь у цій важливій програмі, отримавши розуміння та поради для здорових подружніх відносин під опікою о. Ігора Роїка та пасторального радника Джона Міхальчик, M.A. M.Div.

28 квітня 2013 р.

Pastor of two area churches rose to priesthood despite atheistic regime in native Ukraine

BY JOSH MCAULIFFE
(STAFF WRITER)

Published: March 31,
2013

The Rev. Myron Myronyuk grew up under the watchful eye of a government that didn't recognize the existence of God, but it could do nothing to vanquish his family's faith.

Today, the priest shares that hard-earned devotion with two local parishes.

Last summer, the Rev. Myronyuk, a native of Ukraine who spent the first half of his life as a citizen of the Soviet Union, became the pastor at Scranton's St. Vladimir Ukrainian Greek Catholic Church and SS. Peter and Paul Greek Catholic Church in Simpson. Thus far, he, his wife, Iryna, and their five children - Sofia, 8; Yelyzaveta (also known as Lisa), 6; Antonina, 4; Matthew, 2-1/2; and Damian, 5 months - are finding much to like about their new surroundings. The Rev. Myronyuk, 42, served in Ukraine for a couple of years before the church sent him to the United States in 2007. For his first five years in the states, he was at

St. Nicholas Ukrainian Catholic Church in Philadelphia.

Philly proved a little hectic for his sensibilities. He finds the Scranton area quiet, peaceful and friendly, and he loves the Catholic education his children receive at St. Clare/St. Paul School in Green Ridge.

"It's a beautiful country," he said in accented English on a recent afternoon in his office at St. Vladimir's. "Of course, 50 years ago, America was different. It was more religious. But the country's beautiful. The people are good." St. Vladimir's parishioners couldn't be happier with the Rev. Myronyuk, said Paul Ewasko, a member of the parish council. He and the others appreciate the priest's insistence on involving them in decision making, as well as his down-to-earth approach to ministering. During the church's monthly pirohi-making session, Mr. Ewasko said, the Rev. Myronyuk can be found "right there pinching with everyone else."

"He's so very well-liked. It's unbelievable how our parishioners have reached out to him and

Rev. Myron Myronyuk in Scranton's St. Vladimir Ukrainian Greek Catholic Church, where he's been the pastor since last summer. (Photo: Butch Comegys)

his family," Mr. Ewasko said. "He's very kind. Very, very kind."

The Rev. Myronyuk's parishes are small - St. Vladimir's has about 120 families, while SS. Peter and Paul has about 35 - but active. It's his mission, he said, to help them grow, both in their numbers - he often calls lapsed members and invites them to Mass - and in their spirituality.

"It's easy to be Christian in the church. How about outside the church?" he said. "You have to be Christian all the time."

Communist life

Certainly, that proved extremely difficult during

his formative years living under communism's iron grip.

The Rev. Myronyuk was born and raised in the small western Ukrainian town of Kolomyia. There were plenty of Ukrainian Catholics, but they weren't allowed to worship openly. The Orthodox church was active but hardly welcoming to Catholics. Families like his had no choice but to practice their faith in their homes or other underground places. His home didn't have a Bible or prayer cards.

"We prayed every night," said the Rev. Myronyuk,

(continued on next page)

Pastor of two area churches rose to priesthood despite atheistic regime in native Ukraine

(continued from previous page)

noting their only real open displays of faith were at Christmas, when they'd go caroling in defiance of the law. "I believed because my grandmother was very faithful. All her life, she prayed the rosary. She was amazing."

Besides being devoted Catholics, his family members were staunch Ukrainian nationalists. His grandparents and his father, Vasyl, both spent significant time in Siberia for their pro-independence, anti-communist views and actions, which included providing shelter to insurgent Ukrainian soldiers during World War II.

Even after returning to Ukraine from Siberia, they were continually harassed by communist authorities. When his father built a new home for the family, some government types showed up and ordered him to destroy it at once.

"They said, 'You can't have a two-level house,'" said the Rev. Myronyuk, who was 11 when his father died of cancer.

"They always put pressure on my family."

At school, he was fed a steady diet of anti-religion rhetoric. But no matter how many times his teachers told him there was no God, he continued to believe.

And he continued to believe upon moving to the Ukrainian capital of Kiev as a teen. There, he and his twin brother attended a music academy. The Rev. Myronyuk studied conducting, violin and piano.

He was still living in Kiev when the Soviet Union collapsed and Ukraine gained its independence in late 1991. He remembers being out among the jubilant crowds waving signs and the blue and yellow Ukrainian flag.

He rejoiced, not just for his country, but also for his church, which once again could openly worship.

"Everybody was very happy," he said. "It was a beautiful time."

Around this time, he began to feel he could do something more for

his faith. "It's something (from) inside, I can't explain," he said.

When he graduated from the music academy, he was certain he wanted to be a priest. Unfortunately, he didn't have the financial means. The seminary cost \$300 a year - "big money for my family," he said.

Fortunately, he said, "God provided" in the form of a friend of a friend who offered to foot the bill.

For the next six years, he studied at a seminary in western Ukraine. The work was rigorous, sometimes borderline painful, like when the seminarians had to spend entire Sundays praying outdoors in the brutal Ukrainian winter.

He put his musical training to good use at the seminary by serving as its music director. His choir recorded several CDs of hymnals and Christmas carols.

"I loved it. I was very happy," he said. "I realized that God blessed me."

Not long before he

was ordained, the Rev. Myronyuk married his wife, who is also a musician. In the Ukrainian Greek Catholic rite, which is affiliated with the Vatican, priests can marry, so long as it's done before ordination. It's a good, practical measure, the Rev. Myronyuk said, given the church desperately needed priests after decades of inactivity. "Our church is young. Average age of priest is 40, 45 years," he said.

With a growing family to support, the Rev. Myronyuk struggled to make a living at the first parish he was assigned to. Earning just \$150 a month, he couldn't afford to buy meat or even oranges for his wife and kids.

So, when he heard about other priests emigrating to America, which he had visited several years earlier with his choir, he approached church higher-ups about the possibility of reassignment. The post at St. Nicholas in Philadelphia opened in July 2007.

(continued on next page)

Pastor of two area churches rose to priesthood despite atheistic regime in native Ukraine

(continued from previous page)

This summer, the Rev. Myronyuk will visit Ukraine for the first time since leaving. He communicates with his mother, Bohdana, weekly via Skype. Meanwhile, his twin brother plans to move to the United States within a year.

At some point, the Rev. Myronyuk plans to become a U.S. citizen. He loves his homeland,

but there's simply too many problems there, he said.

"I don't see my future in Ukraine," he said. "Today, I feel like a king. I can't complain. I'm very happy to be here. I do my best for my church, for my people."

<http://thetimes-tribune.com>

The Rev. Myronyuk and his wife, Iryna, relax in their home at St. Vladimir's with their five children. (Photo: Butch Comegys)

До уваги громади міста Lancaster та околиць, Пенсильванія!

Кожної неділі о 1:30 пополудні, у римо-католицькій церкві St. John Neumann за адресою 601 East Delp Road, Lancaster, PA, парох української греко-католицької парафії Різдва Пресвятої Богородиці в Reading, о. Андрій Рабій, відправляє Божественну Літургію. Відправи правляться двомовно, по-українськи та по-англійськи. За довідками, просимо дзвонити 610.376.0586, надсилати пошту nativitybvmucc@mail.com або знайдіть нас на Facebook <https://www.facebook.com/ukrainianmissionlancasterpa>

Митрополит Стефан Сорока відвідає місію в неділю, 5 травня, та відправить Службу Божу о 1:30 пополудні. Запрошуємо прийти на відправу, залишитися на обід у залі та зустрітися з Митрополитом Стефаном.

CELEBRATING THE DEDICATED SERVICE TO THE RELIGIOUS LIFE OF: +SISTER DENNYS CLARA POLOVISCHAK, SSMI

Born: March 5, 1927, In Community: 60 years

Died: April 20, 2013

Sister Dennys, the daughter of Nicholas and Anna was the youngest of twelve children – five boys and seven girls. She grew up in Youngstown, OH, and attended Holy Trinity Ukrainian Catholic Church.

In 1953, when she entered the community, she took the name of Sister Dennys, the maiden name of her mother!

Throughout her religious life, she has been a teacher, principal, and administrator. She also has held the position of community treasurer.

In 1987, Sister Dennys became the first manager for Sheptytsky Arms, Inc., a low income high rise for the elderly in Pittsburgh, PA. When the first brick was laid, Sister Dennys was on site and remained in this position for ten years.

She capably coordinated the annual Dormition Pilgrimage for countless years.

She always enjoyed jokes, those she heard and those she told! Hobbies included cross stitching, embroidery and making of crafts. She was good at fundraising events such as Chinese auctions, raffles and bazaars.

Parastas was held at St. Mary's Villa – Sloatsburg, NY on April 23, 2013 with a Funeral Divine Liturgy on April, 24, 2013.

+Sister Dennys Clara Polovischak, SSMI

+Трифіни Телмон

+Трифіна Телмон

Працівники Канцелярії глибоко сумують з приводу втрати +Трифіни Телмон, яка відійшла у вічність 22-го квітня, 2013 р.

Трифіна працювала в офісі Фінансів Філадельфійської Української Католицької Архиепархії протягом десяти років. Багато людей відчули її щирість та доброту, яка не забудеться ніколи. Вона була дуже талановита в роботі і щодня спілкувалася зі священниками та духовенством Архиепархії з великою витонченістю і доброту. Нехай Бог опікується сім'єю Трифіни, особливо її матір'ю, сестрою, і донькою в часі їхнього горя.

Вічная Пам'ять! Христос Воскрес!

50 Years of Advocacy for Catholic Health Care in Pennsylvania

from the PCC

Much has changed in healthcare over the past half century, from rising costs to incredible advancements in technology and treatments. Throughout these changes, the Pennsylvania Catholic Health Association (PCHA) has never wavered in its mission to continue Jesus's healing ministry and advocate for the sanctity of life, access to health care for all and the common good.

Now celebrating its 50th anniversary, the PCHA has 60 members, including hospitals, long-term care and other related health care facilities, and individuals involved in Catholic healthcare in Pennsylvania.

A guiding force for much of PCHA's 50 years has been the association's president of 30 years, Sister Clare Christi Schiefer, O.S.F.

Sister Clare has worked in healthcare most of her life, starting at a local hospital in Hazelton as a sophomore in high school. After attending nursing school, she entered the Congregation of the Sisters of St. Francis of Philadelphia while

working at Sacred Heart Hospital in Allentown. Sr. Clare worked at hospitals in several different states before landing in Philadelphia, where she was asked by her provincial to consider serving as president of the PCHA.

"When I was approached [to interview for the position] I knew absolutely nothing about public policy or lobbying. I initially said I wasn't the right person for the job, but my provincial wouldn't take no for an answer," said Sr. Clare, smiling. "I actually bought a high school civics book just to start learning about public policy."

Sr. Clare explained that before going to her interview she said a prayer used by Saint Francis of Assisi to discern God's will and then heard the hymn "Here I am Lord, I Come to do Your Will" while she was in her car. "After that I just knew I was going to be offered the position," she said.

Since becoming president in 1982, Sister Clare has come a long way from that high school civics

book. She has led the organization in lobbying for or against legislation and regulations that have an impact on Catholic healthcare ministries – including protecting the sanctity of life and preserving religious liberty.

PCHA provides support for Pennsylvania's Catholic healthcare community through advocacy, communication, education and united action; putting special emphasis on recognizing the needs of children, the elderly, the poor and the underserved.

"I consider myself to be an ambassador for Christ in the public square," says Sister Clare of her unique position as a nun who is also a lobbyist. "Many times when I go to talk to a legislator we end up talking about more than just policy. They often want to discuss other matters, ask my advice, and ask if I will say a prayer for them or their family."

Over the past 50 years, PCHA has been involved in dozens of major healthcare debates and legislative changes.

Sister Clare Christi Schiefer, OSF, President of the Pennsylvania Catholic Health Association (PCHA)

Among those, Sister Clare considers the state's Children's Health Insurance Program (CHIP), legislation to address end-of-life issues, creation of the adult Basic Coverage program, and channeling tobacco settlement funds for health care initiatives as several of the greatest successes in which PCHA was involved.

Sister Clare explained that many of PCHA's issues have resurfaced several times throughout the association's existence. Universal access to health care, challenges to tax exemption status and charitable accountability, end-of-life concerns, and protection of religious conscience are a few

(continued on next page)

50 Years of Advocacy for Catholic Health Care

(continued from previous page)

recurring issues that are again at the forefront.

Looking ahead, the PCHA's goals include expanding healthcare coverage and reducing the number of uninsured, especially for low-income working adults and immigrants; improving availability of and funding for mental health, behavioral health and substance abuse services; opposing taxpayer funded abortions in the health care exchange; and pursuing options for aging in place for the elderly and those with disabilities.

When advocating on federal issues, the PCHA works alongside Catholic health associations

from other states and the Catholic Health Association of the United States (CHA).

"Sister Clare is a tireless advocate for Catholic health care in Pennsylvania," said Julie Trocchio, senior director of community benefit and continuing care at the CHA. "She has been especially effective in her advocacy on behalf of persons who are economically poor and the value of nonprofit, tax-exempt health care."

Sr. Clare believes Catholic health institutions will always have different characteristics than their secular counterparts: instead of treating only a patient's presenting symptoms, Catholic

healthcare focuses on providing a continuum of care throughout a person's entire life.

"I hope that someone would choose Catholic healthcare because of our values," Sister Clare explained. "We work to provide compassionate quality care, which focuses on treating the whole person – not just the physical problems, but also their social, emotional and spiritual needs."

As Sister Clare recognizes, Catholic health institutions will always face challenges that underscore the need for PCHA, such as threats to religious liberty, increasing competition

and the ability to act consistently with faith values and Church teachings.

"Jesus came to teach, to preach and to heal," she said. "Without the healing ministry, the Church's mission would not be complete."

The Pennsylvania Catholic Conference (PCC) is the public affairs agency of Pennsylvania's Catholic bishops and the Catholic dioceses of Pennsylvania. Stay up-to-date with Catholic news and issues at www.pacatholic.org, www.facebook.com/pacatholic and www.twitter.com/pacatholic.

Reflections on the Replica of the Shroud of Turin in Wilmington, DE

Mr. Richard A. Javick

The Shroud replica was transported to our parish St. Nicholas Ukrainian Catholic Church in Wilmington, DE from Shenandoah, PA by Rev. Daniel Troyan on 03/09/2013. Father Troyan returned on Sunday, March 10, 2013 and after each Divine Liturgy gave a talk identifying in detail all marks on the Shroud replica. Our pastor Father Volodymyr Klanichka sent announcements to all parishes in Delaware. Information on the Exhibit was published in our local newspaper *News Journal* and in the Latin Roman Rite *Dialog*, a diocesan news edition. Attendance over the two week period was estimated to be over 2,000 people. In attendance were the Roman Rite Bishop Francis Malooly, Bishop of Wilmington Diocese and number of priests from Latin and Eastern Orthodox Rites. Home schooled children, and children from parochial, and public schools were also present. Many adults, who attended had tears in their eyes when viewing the Shroud and said that it was a great spiritual experience. For many of them, it was the first time in an Eastern Catholic Church. Following the viewing of the Shroud, a film on the Shroud of Turin was shown. Literature was also available.

JUNIOR AND SENIOR STUDENTS FROM MMI VISIT REPLICA OF SHROUD OF TURIN

Submitted by: Matthew Kenenitz

On Thursday, February 21st, junior and senior students from MMI Preparatory School in Freeland, PA had the opportunity to view the replica of the Shroud of Turin procured by Msgr. Myron Grabowsky at Saint Michael the Archangel Ukrainian-Greek Catholic Church in Shenandoah. The day began with students hospitably greeted by parishioners Samuel Litwak and Winifred Mohutsky, both faithful members of the Saint Michael's community. Their kindness and enthusiasm to share a part of their faith with MMI students was inspirational and quite welcoming.

Following several films and documentaries highlighting the history and controversies surrounding the Shroud of Turin, we proceeded to the nave of the church where the Shroud was on display for all pilgrims. We were greeted by Msgr. Myron's brother, Demetrius, who graciously ushered us into the church to view and venerate the shroud. Msgr. Myron met our group of 40 – as well

MMI Preparatory School visits the Replica of the Shroud of Turin.

as a group of about 40 other pilgrims from various areas – in the solea and proceeded to speak directly about the Shroud, its history and its significance in the lives of the faithful today. Msgr. Grabowsky encouraged questions as well as picture taking as he faithfully shared his thoughts about the Shroud.

After viewing the shroud, my students asked for an impromptu tour of the church of Saint Michael's, during which they asked

questions about various objects and significances within the church – from the iconostasis, to the colors of the walls and ceiling, to the meaning of the symmetrical structure of the building itself. Students who had not set foot in a church their entire lives left inspired and uplifted. Conversation persisted about who the man wrapped in the shroud was – and is – and a definite air of inspiration, faith-based curiosity and an appreciation for the ancient traditions,

practices and church structure of Eastern Churches propelled further inquiry. We thank Msgr. Myron Grabowsky and his dedicated, faith-filled parishioners for the opportunity to visit the first Ukrainian-Greek Catholic Church in America, to partake in its history, faith and to be a mere fraction of the thousands of pilgrims that journeyed to Shenandoah to discover and venerate the replica of the Shroud of Turin.

(continued on next page)

JUNIOR AND SENIOR STUDENTS FROM MMI VISIT REPLICA OF SHROUD OF TURIN

(continued from previous page)

Here are some of the reflections about the Exhibition:

J. Yamulla

Seeing the Shroud of Turin replica was not only a spiritual trip, it was an educational privilege. Regardless of your religion, the Shroud of Turin is a mysterious piece of history that has to be appreciated. Being a Christian, seeing the Shroud strengthened my relationship with Christ. Seeing an image of the man who died for your sins is the ultimate inspiration.

The church tour was also a great experience. Since I am Roman Catholic, it was the first time that I was able to experience the incredible symbolism involved in Ukrainian-Greek Catholic churches. It is of the utmost importance to be exposed to different cultures because it not only enhances your spiritual beliefs, but it provides valuable first-hand insight to incredible pieces of Catholic history.

Taking a day to tour the

church and experience the Shroud had more value than any book can provide. I feel privileged and appreciative to Mr. Kenenitz for taking us on this historical and spiritual trip. The knowledge I obtained from one day alone will stay with me for the remainder of my life.

S. Jamack

The Shroud of Turin was very incredible to see because it holds such an important place in history. The Shroud of Turin has seen many places when it was moved from Israel to France to Italy. The controversy over whether the Shroud was the burial cloth of one of the most well-known historical figures, Jesus Christ, was very interesting to learn about. The patterns on the Shroud is one of the most mystifying and interesting parts about the Shroud itself because it is unsure in the scientific world how the patterns got on the shroud and how they remained there over the years. The trip allowed for a hands-on learning experience outside of the classroom where we were able to

learn about a historical piece from the experts and see it in person. The trip to see the Shroud of Turin was a positive experience because it was a glimpse into seeing a relic of the past.

A. Drusda

Our fieldtrip to see the replica of the Shroud of Turin was an interesting experience. Having no prior knowledge of the Shroud, it was very unusual, especially in how the image of the man who wore it was more easily visible when the picture was negative. According to the movies we watched before seeing the Shroud, it was said to be what Jesus was buried in, moving to many places over the centuries. A good portion of its travels still remain uncertain. Learning about the story behind it and the places it had been to make it a remarkable part of history.

Even today, the question of its authenticity remains unanswered. The fact that the Shroud is still a mystery is what makes it so interesting. We may

never actually know if Jesus was buried in it, or if anyone was for that matter. It could be a sham. This is what makes it so engaging, though. It is almost two thousand years old, and evidence points in both directions. Learning about an unsolved question is an entirely different entity than standard education. It allows us to apply the knowledge we've gained from our educations to reality.

J. Careyva

This being my first time inside of a Ukrainian Greek Catholic church, I was immediately dazzled by the bright colors that seemed to stretch from the floor to the ceiling. Looking up at the top of the ceiling was like looking up into beautiful clouds. The symbolism of the magnificent reds and blues slowly became apparent. The Shroud of Turin was located in front of the pews and was glowing from the church's atmosphere. Even from afar the large image on the unfolded shroud stood out; blood

(continued on next page)

JUNIOR AND SENIOR STUDENTS FROM MMI VISIT REPLICA OF SHROUD OF TURIN

(continued from previous page)

stains and wounds became more visible as you approached it. You could see where pieces were burnt and subsequently repaired. A man's face was easily visible, and I'll remember that man's face for years to come.

R. Knittle

The field trip of my class to see a reproduction of the Shroud of Turin provided me with a well-rounded view of religious and scientific reasons for why the shroud may or may not be real. This experience was far from simply looking at an image of the shroud up on the internet; instead the Shroud of Turin reproduction conveyed a dimension of power through its size that could not be seen in a smaller image. Prior to seeing the Shroud of Turin reproduction and the videos accompanying it, I researched the Shroud in order to have a well-informed opinion on the authenticity of the original Shroud of Turin. Much of this research led me back to the conclusion that the Shroud of Turin must be a fake, because

carbon-dating showed it to be from after the time of Jesus Christ. The videos that were presented before seeing the reproduction of the Shroud showed that the results of the carbon-dating were not straight forward facts, but questionable data like the results of any other scientific experiment. After seeing the shroud and hearing the arguments concerning it, I believe that the Shroud in Turin, Italy is the burial Shroud of Jesus Christ. Seeing the reproduction of the Shroud of Turin was critical in the development of my faith in the original Shroud of Turin's authenticity.

M. Carrato

As a class, we went to view the Shroud of Turin. We saw the image of the man who appeared to have suffered crucifixion. However, as a class we did not agree that this man was indeed Jesus Christ. Over 10,000 people went to see the Shroud, and I can bet there are over 10,000 different opinions on what the Shroud portrays. I find it amazing that one

piece of cloth with one man's image on it can spark so many questions and ideas. Thank you for allowing our class to view the Shroud of Turin. It truly was an inspirational and astonishing field trip.

K. Stinch

It was interesting to learn about the background of the Shroud of Turin. The two documentaries about proving the authenticity of the Shroud were very intriguing. After watching the two documentaries, I learned so much about the Shroud that I did not know before. I am very happy that I was able to see the Shroud. The pictures of the Shroud still give me chills when I look at them. The memories I have from this experience are incredible, seeing the Shroud made my junior year unforgettable. I am very happy that I had the chance to see the Shroud.

A. Haupt

The phrase "I'll believe it when I see it" is a saying that many people today follow, especially when

dealing with religion. Before science came into play, religion and worship were major parts of society. Now that there are other explanations to why we exist and how the universe came into being, many people doubt that there even is a God. I personally believe in a God, but sometimes when you watch the news and see all of the destruction and poverty you can't help but question whether there is a God. After seeing the shroud and watching the multiple documentaries of how science has been trying to provide another explanation to the image of who we believe to be Christ, it gives you that hope and reassures you that what you believe is indeed true. We, as humans, always want to have that hope in an all-loving being watching over us, and I believe that seeing this shroud really does give us that hope.

E. Alvear

Honestly, the trip was a lot different than what I expected. I really enjoyed

(continued on next page)

JUNIOR AND SENIOR STUDENTS FROM MMI VISIT REPLICA OF SHROUD OF TURIN

(continued from previous page)

the documentaries we watched because it gave us some background before we were able to witness the Shroud. I'm a Roman Catholic and the knowledge of the Shroud I already had was very limited. It was exciting to learn about all of the different tests that were done in order to come to the conclusion that the Shroud's image remains a mystery. When I came home from the trip, my family was very interested in visiting the Shroud themselves. I even managed to persuade my aunt and her friend to

visit it through the detailed information I learned about the Shroud, its history, and its mysteries. Overall, I feel the trip was a good experience to have especially during my Junior year, where there's a lot of hard, book work to be done. I appreciated the gain of knowledge in an area that I otherwise would have not touched upon.

J. Lotz

For my first time in a church, I was very interested in all the

symbols and subtle symmetric ideals of Saint Michael's Church. The shroud of Turin was very interesting to see. The people were very friendly and never discouraging to any questions we had, even though they might have been considered very simplistic. They welcomed us into their atmosphere, and I thoroughly enjoyed the experience as a whole.

B. Nocchi

I genuinely enjoyed my experience at the shroud.

The informational videos beforehand gave me the knowledge that I needed before I went to view the shroud. The church itself was a perfect location to house the shroud because the architecture and meaning behind its structure was so beautiful. It was a very humbling experience and I would love to one day view it again.

Венедиктові XVI сповнилося 86 років

У Велику Суботу 86 років тому, 16 квітня 1927 року, в маленькому баварському містечку Марктль-ам-Інн на півдні Німеччини, в родині офіцера поліції Йозефа Ратцингера народився син, який того ж самого дня був охрищений та отримав ім'я Йозеф Алоїз. Через 78 років, 19 квітня 2005 року його обрано Наступником святого Петра, і він взяв ім'я Венедикт XVI. Сьогодні він, передавши кермо Петрового човна

своєму наступникові, присвятив решту свого життя молитві за Церкву, за кожного з нас.

Наші передачі у вівторок присвячені вихованню та сім'ї. На важливості родини неодноразово наголошував Папа Венедикт XVI. На початку червня минулого року він взяв участь у Всесвітній зустрічі сімей, яка відбувалася в місті Мілані на півночі Італії. Під час молитовного чужання за участю родин

з усього світу, Святіший Отець відповів на кілька запитань. Перше поставила дівчинка з В'єтнаму, просячи подітися спогадами з дитинства. Думаємо, що сьогодні, в день народження Венедикта XVI, вони будуть дуже актуальними.

Вислужений Папа розповів, що для їхньої родини, в якій виросло два священики, найважливішим днем була неділя, яка

Папа Франциск і Папа Венедикт XVI

розпочиналася вже в суботу ввечері, коли батько перечитував біблійні читання недільної літургії.

(Продовження на ст. 23)

Венедиктові XVI сповнилося 86 років

(продовження з попередньої сторінки)

Очевидно, що наступного дня усі йшли до парафіяльного храму на Святу Месу. «А пізніше, – додає він, – вдома, звичайно, був важливим великий спільний обід».

Захопленнями родини Ратцінгерів була музика та спільні прогулянки. Венедикт XVI розповів, що вдома вони багато співали, зрештою, його брат, майбутній диригент хору регенсбургського катедрального собору, вже з юності творив

свої музичні композиції. «Ми жили близько біля лісу, – розповів він далі, – і прогулюватися там було прекрасно: пригоди, забави, тощо. Одним словом, ми були одного серця й однієї душі, зазнаючи багато спільного досвіду, також і в дуже непрості часи, адже це був час війни, спочатку – диктатури, пізніше – бідності».

Венедикт XVI особливо наголошує на взаємній любові, якою жила його родина. Любові,

яка приносила радість також і з приводу простих речей, завдяки чому можна було долати і переносити також і найважчі випробування. «Мені здається, – зауважив він, – що це дуже важливо: навіть малі речі приносили радість, тому що через них відчувалося серце іншого».

«Правду кажучи, коли пробую уявляти, як буде в раю, мені завжди уявляється час моєї молодості, мого

дитинства», – поділився Венедикт XVI.

А ми бажаємо Венедиктові XVI, щоб Добрий Господь обдаровував його фізичними та духовними силами, щоб ми ще довго могли втішатися його молитовним заступництвом тут на землі, на многії і благії літа.

<http://uk.radiovaticana.va/>

Папа Франциск створив робочу групу кардиналів, з якими радитиметься в керуванні Церквою

13 квітня 2013

У суботу, 13 квітня 2013 р., Ватиканський прес-центр оприлюднив наступне повідомлення: «Святіший Отець Франциск, повертаючись до пропозиції, яка прозвучала під час загальних зібрань кардиналів перед Конклавом, створив групу кардиналів, з якими радитиметься в керуванні вселенською Церквою та готуватиме проект перегляду Апостольської Конституції Pastor Bonus про Римську Курію».

Ця група складається з кардинала Джузеппе Бертелло, Президента Губернаторства Держави-міста Ватикану, кардинала Франсіско Хав'єра Еррасуріса, висушеного Архієпископа Сантьяго-де-Чилі, кардинала Освальда Грасіяса, Архієпископа Бомбею, кардинала Райхарда Маркса, Архієпископа Мюнхена та Фрайзінга, кардинала Лорента Монсеґво Пасіньої, Архієпископа Кіншаси, кардинала Шона Патріка О'Меллі, Архієпископа Бостона, кардинала Джорджа Пелла, Архієпископа Сіднею, кардинала Оскара Андреса Родріґеса Марадіяґи,

Папа Франциск

(Продовження на ст. 24)

Папа Франциск створив робочу групу кардиналів, з якими радитиметься в керуванні Церквою

(продовження з попередньої сторінки)

Архиєпископа Терусіальми, з обов'язками координатора, та єпископа Марчелло Семераро, Ординарія Албано, в якості секретаря.

Перше спільне засідання групи призначене на 1-3 жовтня 2013 року. Святіший Отець, однак, вже відтепер перебуває в контактi зі згаданими кардиналами».

Апостольська Конституція Pastor Bonus – це документ, яким регламентуються кількість, склад, завдання та обов'язки різних складових Римської Курії, завданням якої є допомагати Святішому Отцеві здійснювати служіння Глави вселенської Церкви. Про це інформує Радіо Ватикан.

<http://risu.org.ua>

Розклад Митрополита Стефана на травень місяць 2013 р.

30 квітня – 2 травня	Конференція духовенства Архиепархії, Герші, Пенс.
4 травня	Конвенція Лицарів Колумба Пенсильванії, Ланкастер, Пенс.
5 травня	Божественна літургія та дружня зустріч з Всечеснішим отцем Андрієм Рабієм та членами нової місії в Ланкастері, Пенс.
7 травня	Зустріч з учасниками планування Архиепархіяльного жіночого дня.
8 травня	Прийняття Виконавчого комітету Ліги українських католиків.
9 травня	Празник Вознесіння нашого Господа і Спаса Ісуса Христа.
16 травня	Обід на честь Блаженнішого Базиліоса Кардинала Кліміс, Верховного Архиепископа Сиро-Маланкарської Католицької Церкви, Джамайка, НЙ.
19 травня	10 ранку - Рукоположення в диякони піддиякона Вальтера Пасічника, Українська католицька церква святого Йосафата, Бетлегем, Пенс.
23 травня	Зустріч радників Української Католицької Архиепархії Філадельфії.
25 травня	Божественна літургія з нагоди золотого ювілею сестер Чину святого Василя Великого: сестри Марії Фарини, сестри Роз-Енн Букачик, сестри Френсіс Букачик, - на Факс Чейс, Пенс.
27-31 травня	Гостювання у Митрополита його племінниці Анни разом з чоловіком Крісом Смолей та сином Хав'єром.
29 травня	Участь в обіді в Holy Family University з нагоди присудження президентської нагороди високодостойному Майку Фіцпатрику, Конгресмену США від Пенсильванії.

Воскресіння Ісуса в Християнському Мистецтві

**Мерсела Масапуста
Перт Ембой, Нью-Джерсі**

Воскресіння Ісуса Христа з мертвих по трьох днях після смерті, є центральною доктриною нашої віри, яка протягом сторіч була описана у літературі та змальована у безлічі мистецьких творів. На протязі 40 років я учителюю у державній школі, і в процесі викладання історії мистецтва я зауважила, що більшість моїх учнів не мають жодного поняття про події із життя і смерті Ісуса Христа. Св. Єронім колись сказав: "Незнання Євангелії є незнання Христа".

У 16 столітті, художниками Ренесансу було створено багато чудових картин які зображують Воскресіння Ісуса і події, які сталися протягом

сорока днів після цієї події аж до Вознесіння Христа на небо.

У картині Аннібале Карраччі, "Три Марії біля Гробу," Марія Магдалина, Марія Клеопа і Марії Саломе відвідали гріб Ісуса. Вони прийшли до гробу, щоб помолитися а також принесли зі собою масло і пахощі для омивання тіла Христа. Яке ж було їхнє здивування побачити ангела котрий сидів на вершині порожнього гробу. Вдивляючись у картину можна майже почути слова ангела до жінок : Не лякайтеся, бо я знаю, що Ісуса розп'ятого ви шукаєте. Нема Його тут, Він воскрес, як сказав.

Підійдіть, подивіться на місце, де лежав Господь" -Лиця жінок оповиті сумішшю страху, подиву і радості, біля Гробу Господнього. (Мт. 28:5-6)

У картині Антоніо да Корреджо, "Не торкайся Мене", змальовано сюжет із Євангелія який описує перше після Воскресіння явлення Ісуса Христа Марії Магдалині, яка таким чином перша побачила Воскреслого Спасителя. Вона плаче і думає, що перед нею стоїть садівник. Воскреслий Христос показує її сліди розп'яття. Вона, нарешті, пізнає його і тоді говорить до неї Ісус: Не торкайся до Мене,

бо Я ще не зійшов до Отця. Але йди до братів Моїх та їм розповіж: Я йду до Свого Отця й Отця вашого, і до Бога Мого й Бога вашого!» (Ів. 20:17)

Цікавою є картина Павла Брім, "Подорож в Еммаус". На третій день після розп'яття двоє мандрівників вирушають у дорогу з Єрусалиму до Еммаусу. На картині мандрівники говорять між собою про страждання Ісуса Христа, про Його розп'яття, про Його погребіння, нарешті про те що чули начебто гріб знайдено порожнім. Їх любляче серце хоче в це вірити, але на перешкоді цьому були сумніви непросвіченого їх розуму. Проте

(Продовження на ст. 26)

**"Три Марії біля Гробу"
Annibale Carracci**

**"Не торкайся Мене"
(Touch me not)
Correggio**

**"Подорож в Еммаус"
Paul Brim**

Воскресіння Ісуса в Християнському Мистецтві

(продовження з попередньої сторінки)

сумніви не віддалили мандрівників від Христа. До Нього схилила їх любов. Страх перед ворогами Христа не завадив їм визнавати Його як очікуваного Месію перед невідомим мандрівником, що трапився їм у дорозі. Під час розмови мандрівників, коли вони розмовляли і міркували, за словами євангелиста, сам Ісус, наблизившись, пішов з ними. Хоча у невідомому мандрівникові вони не впізнали Христа але так як він був надзвичайно обізнаним у Священному Писанні вони запросили його на обід.

На слідчій картині Вітторе Карпаччо "Вечеря в Еммаусі", ми бачимо що на шляху до Емаусу Ісус приєднується до втомлених, сумних, зневірених учнів. Пояснює їм Святе Писання, відкриваючи найглибший сенс, який їм надає пасхальна містерія. А потім при столі, при ламанні хліба, дозволяє, щоб вони Його впізнали. Ця подія вказує на два важливі «місця» зустрічі із воскреслим Ісусом у нашому житті. Ними є слухання Божого Слова і ламання хліба, тобто

Пресвята Євхаристія. З цього учні черпають натхнення і силу, щоб повернутись до Єрусалиму та свідчити, що Христос насправді воскрес.

В основі картини Джованні Гверчіно, "Невірний Тома" є євангельська подія, що описує появу Ісуса Христа восьмого дня після Воскресіння та зворушливе навернення і визнання віри святого апостола Томи. Господь Ісус Христос в осяйнім блиску Свого Божества крізь замкненні двері увійшов до вірних учнів. Він показав їм Свої рани на руках і ногах, а також проколений бік. В той час між апостолами за провидінням Божим не було апостола Томи. Тому він один з апостолів мав сумнів у тому, що говорили його брати про Воскреслого Ісуса. Напевно тому то він увійшов у свідомість християн як «Невірний». Але через вісім днів після з'явлення Господа десяти апостолам у цьому ж будинку зібралися всі одинадцять апостолів знову, в тому числі і Тома. Вони зачинилися, як і раніше, і розмовляли. Після привітання зі Своїми

учнями : «Мир вам», Ісус звернувся до ап. Томи: Подай сюди твій палець і глянь на мої руки. І руку твою простягни і вклади її у бік мій. Та й не будь невірний, - а віруючий!» Ів. 20.27 Доторкнувшись до ран Христових Тома вигукнув: Господь мій і Бог мій! (Ів. 20. 28).

Цими словами Тома визнав не тільки віру у Воскресіння Христове, але й віру у Божество Ісуса. Італійський художник Гверчіно змальовує цю подію з Христом тримаючого прапор, що символізує Перемогу - Воскресіння.

У картинах Воскресіння про які ми сьогодні роздумували ми побачили що після Воскресіння впродовж 40днів, ажно Вознесіння, Воскреслий Ісус з'являвся Своїй Матері, учням, апостолам, послідовникам. Він настановляв їх і благословив на те щоб радіти із Його воскресіння і звіщати Його живу присутність людям із щирістю та вірою. Сьогодні Господь закликає усіх нас поширювати цю благу звістку нашим сім'ям, дітям та друзям словами: "Христос Воскрес", і відповіддю «Воістину Воскрес».

"Вечеря в Еммаусі"
Vittore Carpaccio

"Невірний Тома"
Giovanni Guercino

«УГКЦ розширюватиме зв'язки з Церквою Константинополя», – підсумок зустрічі Глави УГКЦ з Патріархом Варфоломієм I

20 квітня 2013 року, в рамках паломництва святими місцями древнього Константинополя, відбулася офіційна зустріч делегації УГКЦ, яку очолює Блаженніший Святослав (Шевчук), Глава УГКЦ, із Патріархом Константинопольським Варфоломієм I в його резиденції в Стамбулі (Туреччина). Як раніше повідомлялося, Главу Церкви супроводжує в цьому паломництві владика Борис (Гудзак), керівник Департаменту закордонних зв'язків УГКЦ.

«На мою думку, цей візит був дуже важливий і він відбувся з нашої ініціативи. Адже Церква древнього Константинополя є Церквою-Матір'ю для всіх християн Київської традиції, які отримали віру в Хрещенні святого рівноапостольного князя Володимира», - прокоментував подію Предстоятель УГКЦ. Зазначимо, що такими Церквами-спадкоємицями Володимирового Хрещення, для яких матірною є Церква Константинополя, вважають УПЦ (МП), УПЦ КП, УАПЦ і УГКЦ.

Як наголосив Верховний Архиєпископ УГКЦ, Вселенський Патріарх сьогодні є важливим моральним авторитетом, як у православному світі зокрема, так і християнському світі загалом. І він, як вільний від політичних і геополітичних заангажувань, може бути важливим моральним авторитетом і для українського християнства, яке сьогодні констатує факт поділу єдиної Київської Церкви.

«Я запевнив Патріарха в готовності поглиблювати і розширювати наші стосунки з Церквою древнього Константинополя в різному форматі, одним із яких є відновлення діяльності Київської студійної групи, котра зародилася ще в 1980-х роках на Північноамериканському континенті і до котрої входили богослови та науковці УПЦ США і Канади, що перебувала в єдності із Вселенським патріархатом, а також богослови та науковці УГКЦ», - додав Блаженніший Святослав.

Як відомо, саме під час діяльності представників Київської студійної групи вдалося закласти багато різних богословських фундаментів для відновлення діалогу, а також можливого сопричастя УГКЦ із Церквою древнього Константинополя.

«Очевидно, що за останні 20 років релігійні обставини в Україні докорінно змінилися і тому відновлення діяльності такої групи посприяло б, з одного боку, пошукам шляхів для міжконфесійного порозуміння і діалогу всередині київського християнства, а з другого - відновленню діалогу і можливостей сопричастя між Церквами - спадкоємицями київського християнства в Україні з Церквою Константинополя», - завершив Глава УГКЦ.

Наприкінці зустрічі Блаженніший Святослав запросив Патріарха Вартоломея взяти участь у зустрічі з Всеукраїнською радою Церков і релігійних організацій, яка відбудеться в контексті святкування 1025-ліття Хрещення Русі-України. А про це повідомляє Департамент інформації УГКЦ.

Патріарх УГКЦ змалював образ ідеального священнослужителя

25 квітня 2013

Греко-католицький священник повинен бути праведником, звиряти свої вчинки з Христом та бути готовим за кожної нагоди до проповіді Божого Слова. Такі вимоги перед священнослужителями поставив Патріарх УГКЦ Святослав (Шевчук) у своєму Посланні на Чистий четвер.

«Цього року, що проголошений Роком віри, задумаймося над нашою відповідальністю за дар віри, той дар Володимирового Хрещення, 1025-ту річницю якого святкуємо», - йдеться у Посланні.

Глава УГКЦ зазначає, що священнослужитель повинен бути праведником - цілковито покладатися на Ісуса у своїх прагненнях, думках і щоденних вчинках, а коли треба, то і життя віддати за віру.

«Вірні прагнуть – і їхнє бажання небезпідставне – бачити в нас, священнослужителях, людей глибокої і автентичної віри. Тому дбати про своє постійне зростання

у вірі – це питання не лише власного спасіння, а й спасіння багатьох людей навколо нас, насамперед тих, котрих Господь і Церква довірили нашій душпастирській опіці. Хтось влучно зауважив, що священник ані не спасається сам, ані не гине сам: завжди провадимо за собою – чи то на спасіння, чи, не приведи Боже, на згубу – багатьох людей, за яких маємо відповідати перед нашим Господом судного дня», - розмірковує Першоєрарх.

«Священник – це той, хто навчає віри, проголошуючи Слово Боже. Святий ап. Павло звертається до нас, священнослужителів третього тисячоліття, кажучи: «Як же призиватимуть Того, в кого не увірували? Як увірують у Того, що Його не чули?», - продовжує думку Патріарх і закликає священників йти проповідувати серед тих людей, які не ще не пізнали Ісуса, не ходять до церкви:

«Маємо бути готові до проповіді Божого Слова за кожної нагоди: на щоденній Літургії, під

час уділювання Святих Таїнств, на різних церковно-громадських заходах, а особливо – під час похоронних богослужінь, коли є можливість промовити до тих людей, які не приходять до храму. Особливим викликом для нас в Україні і поза її межами залишається проповідь, скерована до людей, які ще не пізнали Христа чи з якихось причин віддалилися від Церкви. Бо – доводилося чути слушне зауваження – сучасні священники є радше пастирями, які зосереджують свою увагу на вірних, котрі вже є у Церкві, ніж рибалками, здатними успішно приводити до Христа нових віруючих. Молюся, щоб Святий Дух пробуджував і утверджував у нашій Церкві, а передовсім у серцях священників, справжній місійний дух, готовність проповідувати Боже Слово «вчасно і невчасно» (II Тим. 4, 2) тим, які Його ще не пізнали».

На думку Глави УГКЦ священник має навчати віри насамперед свідченням власного життя.

«Усе життя священника повинно підпорядковуватися словам ап. Павла: «Живу вже не я, а живе Христос у мені» (Гал. 2, 20). Тому, дорогі брати у священстві, щоразу, коли маємо вирішувати певні справи парафіяльного чи особистого характеру, не забуваймо спитати себе: а як Христос повівся б на моєму місці? Принагідно згадуємо життя Ісуса Христа – Його великим бажанням було привести людей до Бога-Отця, даючи їм послугу в їхніх немочах. І це все Він робив, перебуваючи зазвичай у тісному контакті з людьми, переймаючись їхніми болями, турботами і проблемами», - нагадав греко-католицьким священникам Патріарх Святослав (Шевчук) у Посланні, опублікованому на офіційному сайті УГКЦ.

<http://risu.org.ua>

May 2013 - Травня 2013

Happy Birthday!

З Днем народження!

May 12: Rev. Joseph Szupa
May 22: Rev. Msgr. Ronald Popivchak
May 23: Rev. Oleksandr Dumenko

May the Good Lord Continue to Guide You and Shower You with His Great Blessings. Многая Літа!

Нехай Добрий Господь Тримає Вас у Своїй Опіці та Щедро Благословить Вас. Многая Літа!

Congratulations on your Anniversary of Priesthood!

Вітаємо з Річницею Священства!

May 5: Rev. Vasyl Putera (17th Anniversary)
May 11: Very Rev. Archpr. John M. Fields (27th Anniversary)
May 12: Very Rev. Archpr. Daniel Gurovich (39th Anniversary)
May 14: Rev. John Ciurpita (24th Anniversary)
May 14: Msgr. James Melnic (35th Anniversary)
May 16: Rev. Paul J. Makar (3rd Anniversary)
May 16: Rev. John Seniw (31st Anniversary)
May 16: V. Rev. Archpriest Daniel Troyan (31st Anniversary)
May 20: Very Rev. Archpr. Michael Hutsko (29th Anniversary)
May 22: Rev. Robert Hitchens (19th Anniversary)
May 25: Rev. Msgr. Myron Grabowsky (46th Anniversary)
May 25: Rev. Msgr. Ronald Popivchak (46th Anniversary)

May God Grant You Many Happy and Blessed Years of Service in the Vineyard of Our Lord!

Нехай Бог Обдарує Багатьма Благословенними Роками Служіння в Господньому Винограднику!

Editorial and Business Office:

827 N. Franklin St.
Philadelphia, PA 19123

Telephone: (215) 627-0143

E-mail: theway@ukrarcheparchy.us

Established 1939

Online: <http://www.ukrarcheparchy.us>

Blog: <http://www.thewayukrainian.blogspot.com>

Facebook: <http://www.facebook.com/pages/Archeprarchy-of-Philadelphia/197564070297001>

YouTube Channel: <http://www.youtube.com/user/thewayukrainian>

THE WAY Staff

Very Rev. Archpriest John Fields, Director of Communication;

Ms. Teresa Siwak, Editor;

Rev. Ihor Royik, Assistant Editor

Articles and photos proposed for publication should be in the Editor's office at least two weeks before requested date of publication. For advance notice of the upcoming events, kindly send one month in advance. All articles must be submitted in both English and Ukrainian languages, THE WAY will not translate proposed articles. All materials submitted to THE WAY become the property of THE WAY.